

Full diocesà

28 de febrer del 2021

p4 – Celebració de la Festa de la Mare de Déu de Lurdes

p8 – “40 dies per la vida”, glossa del bisbe

Fotografies de Carles Ramos (@carlesramos)

En el primer aniversari...

«Quan m'arriba un dia terrible,
poso en vós la confiança»
(Salm 56,4)

S'acosta el primer aniversari d'aquells dies que canviaren el nostre món. Era el dilluns 9 de març i, al vespre, a punt d'iniciar uns dies d'exercicis espirituals, vaig rebre l'*SCOOP*: cinc casos de Covid-19 a l'Hospital d'Igualada. En els següents cinc dies les notícies anaren empitjorant per moments a causa de la situació de pandèmia: la primera mort a la ciutat fou una persona assídua a la parròquia.

Eldissabteelsbisbesdecretavenlasuspensiódelcultepúblic is'inauguravenaixíunesetmanesinsòlitesperalavidasocialiperalavidadel'Església,quequedavaconfinadaalesllars.

L'endemà anaven arribant alguns feligresos, pocs, però sorpresos que toqués la campana i no hi hagués la missa vespertina. Era la primera vegada des de la Guerra Civil que passava. Foren unes setmanes insòlites de malaltia, mort, por i tancament total. Una Quaresma ambiental que acompanyava aquell temps litúrgic.

Les qüestions les han expressades molt bé els bisbes de Navarra i el País Basc: «La situació actual suscita moltes preguntes en el nostre interior: quin sentit té tot el que estem vivint? De quina manera ens sentim interpel·lats en les nostres conviccions més profundes? Com realitzar una lectura creient d'aquesta crisi? Què espera Déu de nosaltres en aquests moments? Com ens il·lumina i ens guia en la situació actual?» (Continua a la pàgina 6.)

«Els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells»

Diumenge II de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat".»

(22,1-2.9a.10-13.15-18)

Salm responsorial

Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.

[115]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

(8,31b-34)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

(9,2-10)

«Els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així»

Record i anticipació

Carles Riera i Fonts, pvre.

La transfiguració de Jesús, revelació lluminosa dalt la muntanya, per un costat és recordança dels seu baptisme i per l'altre preludi de la resurrecció. És a dur, memòria del Déu que parla i descobreix la identitat del Fill allà al Jordà, i projecte per als qui el reconeixen, el saben irremplaçable i anhelen de compartir amb ell el pas de mort a vida.

Pere, Jaume i Joan, amb embadaliment i espant, reben un tast —un raig— de l'inexhaurible misteri de la divinitat de l'home Jesús i contempen aquest portentós moment d'intensificació de la seva glòria, d'exaltació de la seva humilitat.

Els deixebles, fins i tot els qui hi tenien una relació més assídua, no acabaven d'entendre que Jesús havia de morir i ressuscitar, i per això es transfigura davant d'ells: els mostra la divina humanitat i, acte seguit, torna a fer camí amb ells.

En el dia a dia damunt la terra, l'Unigènit amaga la seva condició celestial i eterna revelant, sols de manera fugaç, la seva glòria futura. Un himne del segle XIII, d'autor desconegut, diu: «Amb la faç bella i resplendent / Jesús, el Crist, declara avui / quina serà l'honor dels fills / quan fruiran del goig de Déu» (traducció del llatí al català de Mn. Josep M. Bellpuig).

Acostumats a anar marxant terrús-terrús per aquest món, convé que elevem el cor i alcem la mirada vers ideals nobles, i que renovem generosament la nostra responsabilitat baptismal.

En Jesús transfigurat hi podem descobrir el significat transcendent d'aquest món nostre i de nosaltres mateixos.

La imatge

«Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes.» El seguiment de Jesús porta a vegades moments d'eufòria, com els deixebles a l'hora de la Transfiguració, o com el dia de l'entrada del Messies a Jerusalem a quatre dies dels sofriments de la Passió.

La Quaresma ve a recordar que un deixeble de Jesús ha de comptar també amb el sofriment, com el Mestre, sense arronsar-se.

Transfiguració (1555). Cristofano Gherardi

Agenda

Lit. hores: Setmana I

1 dilluns

—Sant Rossend, bisbe
—El Sant Àngel de la Guarda
—Comença març, consagrat al patriarca Sant Josep
Dn 9,4b-10/Salm 78/Lc 6,36-38

2 dimarts

—Santa Genària, mr.
—Santa Agnès de Praga, rel.
Is 1,10.16-20/Salm 49/Mt 23,1-12

3 dimecres

—Sant Medir, pagès
Jr 18,18-20/Salm 30/Mt 20,17-28

4 dijous

—Sant Casimir, rei
—Sant Lluci I, papa
Jr 17,5-10/Salm 1/Lc 16,19-31

5 divendres

—Dia d'abstinència
—La Mare de Déu d'Àfrica
—Sant Adrià, màrtir
He 13,1-8/Salm 26/Mc 6,14-29

6 dissabte

—Sant Oleguer, bisbe
Dt 26,16-19/Salm 118/Mt 5,43-48

7 diumenge III de Quaresma/ Cicle B

—Santa Perpètua i Felicitat, mrs.
—Dia d'Hispanoamèrica
Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18/Salm 115/Rm 8,31b-34/Mc 9,2-10

Celebració de la festa de la Mare de Déu de Lurdes

Parròquies de Tàrrrega, Solsona i Súria

Expliquem com s'ha viscut la festa de la Mare de Déu de Lurdes en algunes parròquies de la nostra diòcesi.

A Santa Maria de l'Alba de Tàrrrega, el capvespre del dijous dia 11 tingué lloc la celebració mariana presidida per Mn. Josep M. Vilaseca. Es començà amb l'adoració del Santíssim, el res del rosari amb el cant de l'Ave i les torxes enceses per a acabar amb l'eucaristia. El dissabte dia 13 també hi hagué adoració pregant pels malalts i la fi de la pandèmia. En la missa del diumenge tingué lloc una processó interior acompanyant la imatge de la Mare de Déu de Lurdes fins al presbiteri.

A la parròquia de Nostra Senyora de la Mercè de Solsona, el dia 11 de febrer van celebrar també la festa de la Mare de Déu de Lurdes, salut dels

malalts, a l'església del Sagrat Cor. Van començar amb una exposició del Santíssim, per a seguir amb el res del rosari pregant també pels malalts i la fi de la pandèmia. Després van resar les vespres, s'impartí la benedicció del Santíssim i se celebrà l'eucaristia, presidida per Mn. Lluís Ruiz.

A Sant Cristòfol de Súria es dugué a terme una vetlla de pregària, presidida per Mn. Joan Casals, per tots els malalts, les seves famílies, els seus cuidadors i el personal i institucions que els atenen. Es va tenir un record per tots els difunts, en especial pels qui han marxat en circumstàncies més difícils, i pels seus familiars. Va ser una celebració emotiva i de forta comunió eclesial, presidida per la imatge de la Mare de Déu de Lurdes. Que la plena de gràcia ens guardi tothora!

Necrològica

Mn. Anselm Santaulària i Santaulària

El dia 15 de febrer va morir Mn. Anselm Santaulària i Santaulària, de noranta-tres anys. S'estava des de feia temps a la residència Mare Güell de Cervera. Havia nascut el dia 14 de març de 1927 a Ardèvol. Va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona i fou ordenat prevere el dia 31 de maig de 1952.

Va servir pastoralment les parròquies de Tarroja, la Prenyansa, Lloberola, Sallent, Sant Pere dels Arquells, Rubinat, Vergós de Cervera, Freixenet, Montpau, Vergós Guerrejat, Sant Guim Vell, la Tallada i Sant Domí. Va viure durant anys a la rectoria de Santa Maria de Freixenet i a la rectoria de Cervera abans no passà a residir a la residència. Preguem perquè el Pare l'aculli en els seus braços. Des de la diòcesi agraïm el seu ministeri sacerdotal i tota la seva tasca pastoral. Descansi en pau.

Divendres de Pensament al Museu

Museu Diocesà i Comarcal de Solsona

En un any sense incidències, amb aquesta nota estaríem anunciant el sisè cicle de Divendres de Pensament, però malauradament no és així. La situació sanitària actual fa que els aforaments i els actes es trobin molt limitats i, valorant totes les opcions amb els coordinadors, s'ha decidit de posposar el cicle fins a l'estiu. Igual que l'any passat, els Divendres de Pensament tindran lloc durant quatre divendres del mes de juliol. Aquest fet, però, és totalment circumstancial i tan aviat com es pugui es retornarà al format dels divendres de quaresma, en què, entrant en sintonia amb l'any litúrgic, hom convoca els assistents a reflexionar

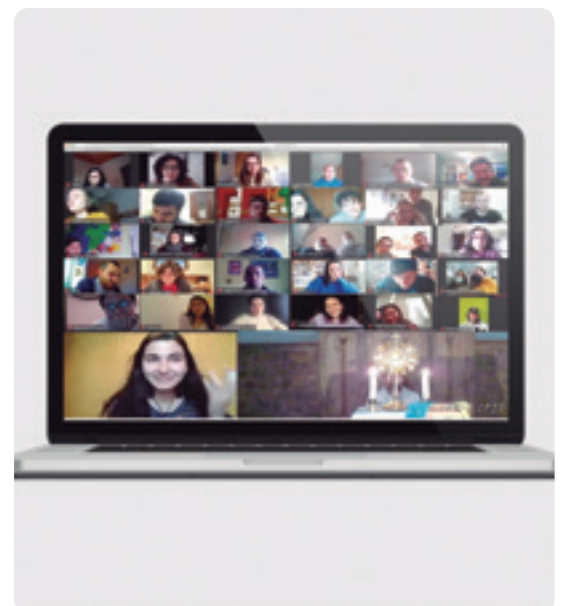
sobre el món i les idees que fem servir per a entendre'l.enguany el Museu es proposa dedicar la sisena edició d'aquest cicle a un dels conceptes fonamentals de la civilització, que és alhora un dels més difícils d'aferrar: la veritat. I ens hi acostarem des dels conceptes que hi solem oposar: la ficció, la mentida, la falsedat i la il·lusió. Els coordinadors del cicle, Víctor Pérez i Raül Garrigasait, proposaran un acostament a través de diverses disciplines: la literatura, el món audiovisual, la filosofia i l'il·lusionisme. Estigueu atents, ben aviat us en donarem més detalls i esperem de retrobar-nos, gaudint tot reflexionant, els Divendres de Pensament.

Route to God: Jesús et crida!

El dia 13 de febrer una quarantena de joves del bisbat es van tornar a trobar telemàticament en el seu camí per Jericó amb el cec Bartimeu, aquesta vegada veient com Jesús ens crida a través de l'Església. Sí, ell ens crida i es val de les persones per a fer-nos sentir la seva veu.

Els joves van poder veure a través del testimoni d'Ali Blázquez, missionera a Damascus, com el Senyor es val de mil circumstàncies i mil persones diferents per a poder parlar-nos. L'Ali, catalana, resident als EUA des de fa tres anys, ens va explicar amb entusiasme com el Senyor ens ajuda a dur a terme tot allò que ens posa al cor –i arribem molt més lluny, de la seva mà, del que mai ens hauríem imaginat.

Demanem al Senyor que ens envii el do d'intel·ligència per a saber veure la seva voluntat a través de l'Església i de les diferents circumstàncies de cada dia. Informa: Delegació de Joventut.

Pensaments en dies d'una situació social límit

Xavier Bisbal i Talló, prev.

Fotografies de Carles Ramos (@carlesramos)

(Prové de la pàgina 1.)

Un moment de vulnerabilitat

Una situació de sofriment és una ocasió per a posar el creient davant el fet incontestable de la vulnerabilitat de la nostra condició humana i defugir per irrealment els ídols de la complaença i del progrés humà: «Som conscients que, de sobte, el món ha canviat. Ho percebem d'una altra manera. Ens hem sentit fràgils i vulnerables. El "sereu com déus" que va ressonar en el pecat original d'Adam i Eva ha estat posat en evidència per un virus», diuen els bisbes. La vulnerabilitat ha fet redescobrir la necessitat de la pregària en moltes persones: és veritat que molts dels nostres contemporanis tenen una gran pobresa de recursos espirituals per a afrontar situacions dramàtiques. El trencament de la transmissió de la fe ha produït un buit que ha estat omplert, en part, per tota mena de teràpies espiritualistes de diversos orígens, però això no treu que una gran part de la població no tinguin cap ànsla transcendent —ni en la pràctica, ni en el llenguatge, ni en l'entorn— on agafar-se en moments d'angoixa. Experiències en aquest sentit, d'impotència i de necessitat d'ajuda o de certa nostàlgia de fe, s'han viscut entre el personal de l'Hospital d'Igualada.

Els problemes límit

La situació viscuda per moltes persones a Igualada i als voltants de la Conca d'Òdena era límit. Amb el teòleg Daniélou podriem dir que «els problemes límit —com el mal dels innocents— mai no "s'entenen" (no n'esgoto el contingut amb la raó), sinó que haig d'abraçar-los, viure'ls, acceptar-los, estimar-los...», i, afegiríem, fer-ne objecte de pregària. Quan la raó falla, és l'hora de l'oració, de posar els problemes en un horitzó més gran; el moment de fer conèixer grans testimonis de fe en grans moments de prova, com Etty Hillesum, noia que morí en un camp de concentració i de la qual he utilitzat els textos en aquest temps de pandèmia. Ella digué, en el mateix sentit: «És desitjable que a la raó s'afegeixi un altre exercici: que a la *ratio*, dient-ho en llatí, s'afegeixi la *oratio*.»

L'essencial de la vida

També l'experiència del confinament és un moment idoni per a descobrir els ídols que tempten l'ésser humà: «en la cultura predominant, el primer lloc és ocupat per l'exterior, allò immediat, allò visible, allò ràpid, allò superficial, allò provisorio. La realitat cedeix el lloc a l'aparença», diu el Papa. El confinament radical va donar lloc a actituds d'austeritat, d'essencialitat que conviden a valorar les coses importants per damunt de les contingents. El confinament pot ser una ocasió important per a fixar-nos en allò que dona més sentit a la nostra existència i allò que és accessori: la fe, la vida, la família, l'amistat... És el terreny propici per a una «metanoia» personal, de renovar les opcions fonamentals. És una ocasió propícia per a fer el que ens demanava el papa Francesc: «L'anunci es concentra en allò essencial, que és el més bell, el més gran, el més atractiu i al mateix temps el més necessari. La proposta se simplifica, sense perdre profunditat i veritat, i així es torna més contundent i radiant.»

Fou especialment adequada la coincidència de la Setmana Santa, quan es permeté d'il·luminar la situació present amb el misteri pasqual, fent que la ressonància humana dels esdeveniments finals de la vida de Crist —sofriment, dolor, passió, mort i resurrecció— il·luminessin també els sofriments, els dolors, la mort i el desig de vida i esperança que ha experimentat el poble cristià.

90è aniversari de Ràdio Vaticana, la veu del Papa

Redacció

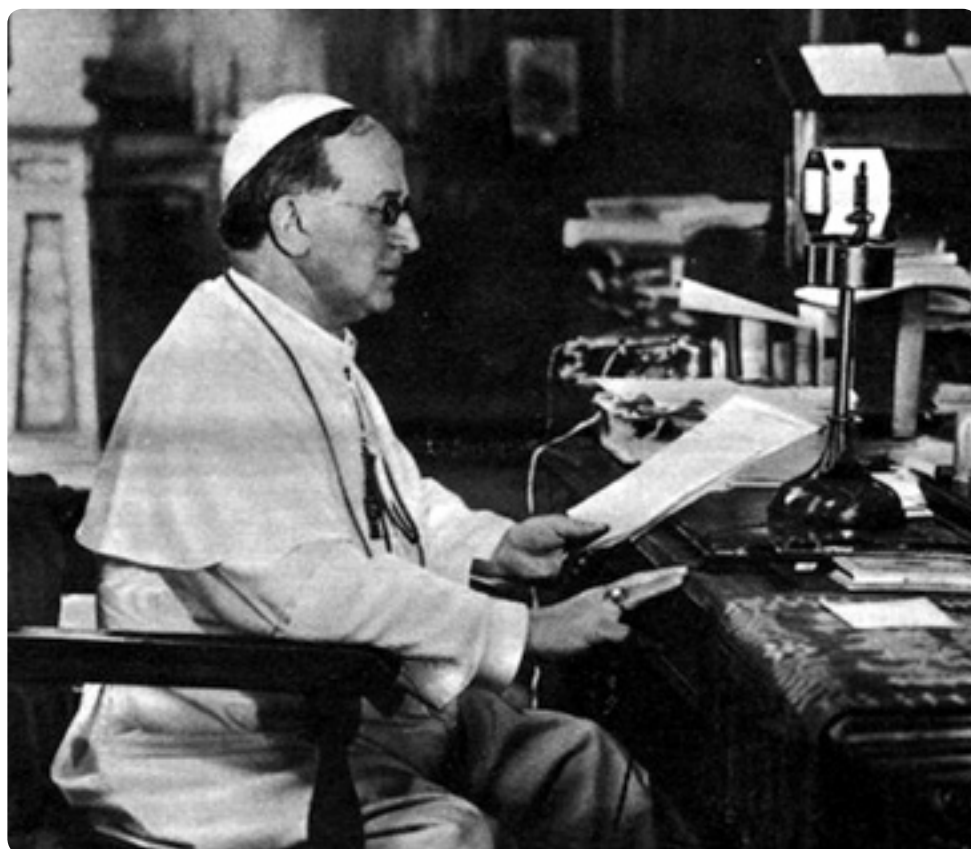
Ràdio Vaticana compleix noranta anys, una fita important aconseguida enmig de la reforma dels mitjans de comunicació de la Santa Seu desitjada pel papa Francesc.

Aquest aniversari recorda el primer missatge radial emès per Pius XI, en llengua llatina, en 1931 a través d'aquesta emissora, realitzada, per encàrrec del Pontífex, pel mateix Guglielmo Marconi, l'inventor de la ràdio. Des de llavors, Ràdio Vaticana ha estat confiada als jesuïtes. En els jardins vaticans s'erigeix l'anomenada Statio Radiophonica Vaticana des de fa nou decennis.

En l'actualitat, l'emissora parla 41 idiomes. En llengua espanyola s'ofe-

reix un informatiu diari a 2/4 de 9 del matí, a 2/4 de 2 del migdia, a les 3 de la tarda i a 2/4 de 7 del vespre. A més, s'ofereixen diversos actes litúrgics en llengua llatina (a les 6 del matí, laudes; a 2/4 de 8, missa; a les 11 del matí i a les 9 del vespre, rosari; a les 5 de la tarda, vespres, i a 2/4 d'11 de la nit, completes).

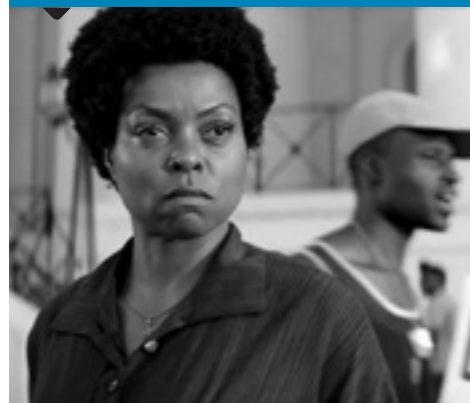
Actualment Ràdio Vaticana no s'escolta per l'ona curta a Espanya, però es pot seguir perfectament la seva programació per la seva renovada web, on es poden trobar els seus programes en *podtcast*. L'ona curta ara es reserva per a països subdesenvolupats, a fi que la veu del Papa pugui arribar a les perifèries de l'Església.

La Pel·lícula

No soy tu enemigo

Dirigida per Robin Bissell

EUA, 2019.

Intèrprets: Taraji P. Henson i Sam Rockwell.

Drama social.

Es troba a la plataforma Netflix.

L'amistat entre Ann Atwater (Henson), una activista negra sense pèls a la llengua, i Clairborne Paul Ellis (Rockwell), un membre d'alt rang del Ku Klux Klan, és el focus d'atenció de la pel·lícula, basada en fets reals.

Ambientada en els anys seixanta, just en el moment àlgid del moviment pels drets civils que va sacsejar Amèrica del Nord, aquests dos personatges entaulen una curiosa relació a causa d'un procés participatiu per a decidir la integració escolar entre blancs i negres. Dues gran interpretacions dels dos protagonistes, amb un missatge esperançador de convivència, ben actual.

40 dies per la vida

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Mai no he deixat de denunciar el genocidi més greu i terrible de la nostra humanitat: l'avortament. Alhora, he mirat de no quedar-me inactiu i he promogut petites iniciatives per ajudar les embarassades pressionades per la família, els metges o les circumstàncies socioeconòmiques a avortar –Casa d'acollida de dones de les Vetlladores–. També he maldat per facilitar la guarició de les que han comés aquest gravíssim pecat, perquè Déu té poder per a restaurar la destrucció interior que provoca l'avortament i que maliciosament la nostra societat silencia –Projecte Raquel–. També vaig impulsar un signe a favor de les famílies generoses amb la vida –Vacances per a famílies nombroses –.

Acullo amb goig aquesta nova iniciativa a favor de la vida. Fa un parell de mesos vaig veure la pel·lícula *Unplanned* i vaig demanar al Projecte Raquel que fes el possible perquè es passés per les sales de cinema de la diòcesi. Ara veig que amb la Delegació de Joventut es proposen molt més que això. Me n'alegro i ho recolzo.

Legalment aquest crim abominable és un dret i la nostra societat l'ha normalitzat fins a fer proves diagnòstiques adreçades només a proposar l'avortament «a temps». Sempre hem de pregar per les embarassades, perquè tirar endavant sembla una batalla per la vida més que allò natural i bonic. Però «40 dies per la vida» ens mostra que, quan és tot un poble el que prega i juga i els seus joves ho fan davant els centres sanitaris on es practiquen avortaments, succeeixen miracles.

«40 dies per la vida» s'inspira en els nombrosos exemples bíblics en què Déu s'ha valgut de quarantenes de conversió per a transformar la història. Aquesta Quarantena tota la nostra diòcesi ha de pregar per la vida dels

nonats. Hem de resar perquè els nostres joves creixin en l'amor veritable, siguin responsables dels seus actes, també quan s'equivoquen.

Preguem i dejunem amb fervor per la fi de l'avortament al nostre país. Quan llegim que ja hem arribat a aquesta xifra de víctimes a causa del Covid-19 ens esfereïm. Hipòcrites! Però si això és el que provoquem cada any a causa de l'egoisme que brolla del cor ferit d'aquesta generació sense amor!

